

grundlovens § 63, og nævn, der under domstolslignende former tager stilling til særlig væsentlige retsforhold mellem forvaltningen og borgerne, er ikke omtalt i lovtæksten. Lovgivningsmagten forudsættes for hvert af disse domstolslignende nævn at tage stilling til, om vedkommende nævn skal være omfattet af ombudsmandens indseende.

Se i øvrigt de almindelige bemærkninger under pkt. 2 c.

3) Forvaltningslovens § 1, stk. 2, offentlighedslovens § 1, stk. 3, samt § 2 i lov om offentlige myndigheders registre indeholder alle bemyndigelse til, at det ved bekendtgørelse bestemmes, at de pågældende love skal gælde helt eller delvis for nærmere angivne selskaber, institutioner, foreninger m.v., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning.

Bemyndigelserne gælder dog kun, hvis udgifterne ved de pågældende organers virksomhed overvejes ved dækkes af statslige eller kommunale midler, eller i det omfang de pågældende organer ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens eller en kommunes vegne.

Offentlighedsloven og forvaltningsloven er udvidet til at omfatte Fællesudvalget for Beplantning (bekendtgørelse nr. 548 af 15. august 1989) og forvaltningsloven til at omfatte Patientforsikringsforeningen (bekendtgørelse nr. 652 af 23. juli 1992).

I samme udstrækning de generelle forvaltningslovens anvendelsesområde udvides i henhold til de nævnte bestemmelser, skal ombudsmanden efter lovforslagets § 7, stk. 4, have adgang til at inddrage de nævnte organer under sin virksomhed.

En beslutning efter stk. 4 bør meddeles det pågældende selskab, den pågældende forening eller institution. Desuden skal ombudsmandens beslutning offentliggøres i den årlige beretning samt meddeles Folketingets Retsudvalg.

Til § 8

§ 8 svarer med nogle uvæsentlige sproglige ændringer til § 4, stk. 3, i gældende lov. Se i øvrigt om bestemmelsen de almindelige bemærkninger pkt. 2 b, 4°.

Til § 9

En bestemmelse svarende til § 9 findes i § 2, stk. 2, i instruksen for Folketingets Ombudsmand. Der er tale om en begrænsning i ombudsmandens bedømmelsesgrundlag, og bestemmelsen foreslås derfor optaget i selve loven.

I øvrigt tilsigtes der ingen realitetsændringer i forhold til den gældende ordning.

Den ændrede formulering i forhold til § 2, stk. 2, i den gældende instruks skyldes ønsket om at udtryk-

ke ombudsmandskontrollens institutionelle karakter. Se nærmere under pkt. 2 a i de almindelige bemærkninger.

Til § 10

Bestemmelsen svarer med en enkelt redaktionel ændring til § 3 i den gældende lov.

Til § 11

Bestemmelsen i stk. 1 er identisk med den gældende lovs § 10, stk. 2.

Lovforslagets § 11, stk. 2, svarer med enkelte redaktionelt begrundede ændringer til § 10, stk. 3, i den gældende lov.

Til § 12

§ 12 i lovforslaget svarer til § 11 i den gældende lov.

Underretningspligten er dog i lovforslaget begrænset til »særlige tilfælde«. Det forudsættes, at ombudsmanden opretholder sin hidtidige praksis med hensyn til at gøre opmærksom på uklarheder i bestående lovgivning eller andre mangler, der har tilknytning til de vurderinger, der indgår i begrebet retssikkerhed.

Til § 13

§ 13, stk. 1, svarer med redaktionelle ændringer til § 6, stk. 1, i den gældende lov.

Stk. 2 og 3 er enslydende med § 6, stk. 2, i den gældende lov.

Til § 14

§ 14 afløser den gældende lovs § 6, stk. 3, og § 5, stk. 3, i ombudsmandsinstruksen.

I de gældende bestemmelser sondres der mellem klager over afgørelser, der kan ændres af højere administrativ myndighed (§ 6, stk. 3), og klager over andre forhold. Den første type klager kan ombudsmanden efter den gældende lov først behandle, hvis klageadgangen er udnyttet. Klager over andre forhold kan påklages direkte til ombudsmanden, der dog er forpligtet til at indhente erklæring fra en eventuel højere administrativ myndighed. Er der tale om en særlig klagemyndighed, er ombudsmanden forpligtet til at foranledige klagen forelagt en højere myndighed, før han foretager sig videre.

I praksis oversender ombudsmanden normalt altid klager over andre forhold end afgørelser til en højere administrativ myndighed med henblik på, at denne kan tage stilling til forholdet. Se pkt. 2 b, 2°, i de almindelige bemærkninger.